

بودجه اضطراری

فاجعه‌ای برای زحمتکشان

ی - انور

با اضطراری و یا محاصره میشود نامید. البته بودجه‌ی خاصی نیست. یکسری تدابیر و ضوابط و مقرراتی است که ما بخاطر شرایط خاص که ناشی از محاصره‌ی اقتصادی است این ضوابط و مقررات را روی بودجه‌ی عادی خود که تصویب شده است اعمال میکنیم. یعنی یکسری کاهشهایی در هزینه‌ها ایجاد میکنیم و یکسری درآمدهایی ایجاد میکنیم. که این مجموعه ضوابط و مقررات را طرح بودجه‌ی اضطراری میگویند.

(تاکید از ماست)

باید به آقای سجایی که خود را به نادانی زده است و میخواد بودجه‌ی اضطراری را همانند راحت‌الحلقوم بدهان زحمتکشان ایران فرو کند تذکر داد که جناب مهندس: باین علت به بودجه‌ی فوق‌الذکر میگویند اضطراری و جنگی و... که تحقق این "یکسری کاهشها" و "یکسری اضافه‌درآمدها" و "یک مقدار کم و زیاد کردنهای مخارج" متضمن فشار اقتصادی و محرومیت غیر عادی و فوق‌العاده سنگینی بر قشر و یا اقشاری از جامعه است. و با توجه به ۲۴٪ کسری بودجه این فشار و محرومیت اقتصادی توانفرسا خواهد بود. اگر جز این بود لزومی به چسباندن صفات اضطراری و جنگی به دنبال بودجه نبود و مسئله بصورت یک تغییر ساده و جزئی اقلام بودجه طرح میگردید و بس. اما این فشارتوانفرسای اقتصادی شامل چه کسانی میگردد. سرمایه‌داران؟ تجار بازار؟ کسبه‌ی جز؟ کارمندان و کارگران؟ دهقانان؟ آقای سجایی جواب میدهد:

"درباره‌ی کاهش هزینه، در هزینه‌ی جاری کاهشهای مختلفی را در نظر گرفتیم. از طریق یکسان کردن حقوق کارکنان دولت و صرفه‌جویی در هزینه‌های جاری و قطع اضافه کار و حق مسکن و چند نوع که مجموعاً نزدیک به ۵۰ میلیارد تومان صرفه‌جویی خواهد شد."

(تاکید از ماست)

این بیشتر به هذیان گویی شبیه است تا به گفتار رئیس سازمان برنامه و بودجه!

۵۰ میلیارد تومان یعنی ۲۱٪ کل بودجه‌ی ۵۹. چگونه بار ۲۱٪ کسری بودجه را باید کارمندان و کارگران و خانوادهایشان بدوش بکشند، آنهم در شرایط گرانی روزافزون و تورم فزاینده! چه کسانی اضافه کار میکنند؟ کارگران و کارمندان جز؟ یا مدیران کل؟ قطع اضافه کار و حق مسکن به چه اقشاری از جامعه بیشتر صدمه میزند؟ به زحمتکشان و یا بقول شما به "مسکبران"؟ در عین حال روش شد که هدف از

در شماره‌های ۲۹ و ۴۰ رهایی که بودجه‌ی سال ۵۹ مورد بررسی قرار گرفت و اعلام بودجه‌ی اضطراری در آنزمان، کسری بودجه اعلام شده از طرف مسئولین دولتی (۱۶٪) پیش‌بینی گشته بود در صورتیکه آقای سجایی، رئیس سازمان برنامه و بودجه مندرجه در اطلاعات سه‌شنبه ۳۱ تیر ماه و همچنین مصاحبه‌ی مانسور شده‌ی علیرضا نوبی، رئیس بانک مرکزی، و آمار و ارقام ارائه شده توسط ایشان نشان میدهد که اولاً، کسری بودجه حدود ۲۴٪ میباشد و نه ۱۶٪ ثانیاً، با اعلام "راه حل"های حیران این کسری از طرف آقای سجایی - که به آنها خواهیم پرداخت - روشن میگردد که باز این زحمتکشان جامعه‌اند که سال آینده بار ورشکستگی اقتصادی دولت را بر دوش خواهند کشید و سطح زندگی معیشت‌ایشان تا حد فاجعه‌آمیزی نزول خواهد کرد.

مهندس سجایی در توضیح علل کسری بودجه، بیان میکند

که:

"... منشاء این تدابیر از اینجا سرچشمه میگیرد که درآمد نفت امسال بطور فاجحی کاهش می‌یابد. ... این مقدار درآمد نفت در کل درآمد دولت که حدود ۲۳۷ میلیارد تومان بود نقش خیلی مهمی دارد. یعنی ۱۷۵ میلیارد تومان از این ۲۳۷ میلیارد تومان درآمد نفت بود که تا ۹۰ میلیارد تقلیل پیدا میکند. یعنی نزدیک به ۸۰ میلیارد تومان کسری بودجه پیدا میکنیم. برای حیران این رقم تنها راه طبیعی و منطقی این است که یک مقدار از هزینه‌ها را کاهش دهیم و یک مقدار به درآمدها اضافه کنیم."

(تاکید از ماست)

هر دولتی - هر دولت مستحکم و تثبیت‌شده‌ای - نیز در مقابل چنین کسری بودجه‌ای باید بخود بلرزد. اما آقای سجایی با خونردی بی‌مانندی راه حل منطقی را همانند شاگردان مکتبی که جمع و تفریق را خوب یاد گرفته‌اند، پیدا کرده است

"یک مقدار از هزینه‌های منظم و یک مقدار به درآمد اضافه میکنیم!"

تمامی سنوالات اینجاست که این مقدارهای "جزئی" را چه کسانی پرداخت میکنند؟ بار چنین ورشکستگی را چه قشر و طبقاتی باید بدوش بکشد؟ برای آقای سجایی همه چیز ساده مینماید. حتی از اینکه نام چنین بودجه‌ای را اضطراری بگذارد اکراه دارد:

"این طرح را به اسمهای مخلف، مثل بودجه‌ی جنگی

بودجه اضطراری

طرح بر سرزودهای "قانون نكسان کردن حقوق کارکنان دولت" چیست: تزویری است برای کم کردن حقوق و مزایا و انتقال بخش مهمی از کسری بودجه بر دوش کارکنان دولت.

اما حال بسینیم که برای ۳۰ میلیارد تومان باقیمانده از ۸۰ میلیارد تومان کسری بودجه چه فکر بدیعی کرده‌اند:

"البته در هزینه‌های عمرانی هم صرفه‌جویی‌هایی خواهیم داشت. یعنی کل اعتبارات عمرانی کسسه برای سال پیش‌بینی کرده بودیم در حدود ۱۰۲ میلیارد تومان بود که از این مبلغ با توجه به ظرفیت اقتصادی و اجرائی کشور بنظر میرسد که بیشتر از ۷۰ تا ۷۵ درصد این اعتبارها تا پایان سال جاری جذب نشود. لذا ما در اعتبارات عمرانی هم از آن ۱۰۲ میلیارد تومان حدود ۳۰٪ صرفه‌جویی خواهیم کرد. باین ترتیب جمعاً نزدیک به ۸۰ میلیارد تومان صرفه‌جویی خواهیم داشت." (تاکید از ماست)

جاب آقای سخایی! صرفه‌جویی در مخارج طرحی، یعنی تحقیق آن طرح و با نزدیک‌بآن طرح با مخارج کمتر از آنچه که پیش‌بینی شده بود. پس صرفه‌جویی در بودجه‌ی عمرانی یعنی تحقیق تقریبی برنامه‌های عمرانی با مخارجی کمتر از آنچه که پیش‌بینی شده بود و نه چیز دیگر و مخصوص نه حذف برنامه‌های عمرانی. آنچه که شما در فوق ادعا کردید یعنی تقلیل بودجه‌ی عمرانی از ۱۰۲ به ۷۰ میلیارد تومان، یعنی تحقق نیافتن ۳۰٪ از برنامه‌های عمرانی. ایگه‌قول تحقیق آرا مردم داده بودید. در کجای دنیا و در کدام مکتب اقتصادی حذف برنامه‌ی عمرانی اسمش صرفه‌جویی در برنامه‌ی عمرانی است. عوام فریبی شما بهر حال نمیتواند این حقیقت را بیوتاند که تقلیل ۳۰٪ از بودجه‌ی عمرانی نه فقط در تشدید بیکاری موثر خواهد بود بلکه ضررش مستقیماً شامل حال رزمندگان جامعه که هنوز چشم امید به "دولت

اسلامی" دوخته‌اند و امیدوارند که گرهی از مشکلاتشان باز شود، خواهد گشت.

برای رژیم کنونی جهت پاسخگویی به ۳۴٪ کسر بودجه، همانطور که در مقالات قبیل نیز اشاره کردیم با توجه به ماهیت ضدانقلابی آندوراه بیشتر وجود ندارد: با از اعتبارات و کمکهای اقتصادی دوستان غربیشان استفاده کنند، که با توجه به شکست بنی صدر در مقابل حزب جمهوری اسلامی و مبهم ماندن وضع کروگانها، این راه حل فعلاً عملی نیست. و با قلمه‌های سلاخان خود را تیز کنند و بر صفه‌های جوخه‌های اعدام بیفزایند و قلب زحمتکشان را نشانه روند زیرا روشی عمده بسرها تا ابد نمیتواند جواب شکم گرسنه، پای برهنه و سر بی پناه باشد.

